

Bruksela, 16 czerwca 2016 r.
(OR. en)

10329/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0185 (COD)

TELECOM 121
COMPET 381
MI 458
CONSOM 154
CODEC 898

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	15 czerwca 2016 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2016) 399 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do przepisów w zakresie hurtowych rynków usług roamingu

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2016) 399 final.

Załącznik: COM(2016) 399 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.6.2016 r.
COM(2016) 399 final

2016/0185 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do przepisów w zakresie
hurtowych rynków usług roamingu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2016) 201 final}

{SWD(2016) 202 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Przez ostatnie 10 lat niezbędna była interwencja regulacyjna Unii na hurtowych i detalicznych rynkach roamingu w celu poprawy warunków funkcjonowania rynku wewnętrznego usług roamingu w Unii¹.

W 2015 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2015/2120² zmieniające rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (rozporządzenie w sprawie roamingu)³, które weszło w życie w dniu 29 listopada 2015 r.

Rozporządzenie (UE) 2015/2120 wymaga zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu w Unii od dnia 15 czerwca 2017 r., z zastrzeżeniem sprawiedliwego korzystania z usług roamingu oraz możliwości zastosowania odstępstwa w celu zachowania zrównoważonego charakteru zniesienia opłat z tytułu detalicznych usług. W niniejszym uzasadnieniu nowe przepisy w sprawie detalicznych usług roamingu w Unii noszą nazwę „przepisów RLAH” (z ang. *roam-like-at-home* – korzystanie z telefonu za granicą tak jak w kraju).

Regulacja na poziomie detalicznym jest niezbędna, ale nie wystarcza, aby wdrożyć przepisy RLAH. Aby zniesienie dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu miało zrównoważony charakter w całej Unii i nie zakłócało warunków konkurencji na rynkach krajowych, krajowe hurtowe rynki roamingu muszą być konkurencyjne i oferować hurtowe ceny roamingu pozwalające podmiotom na zrównoważone oferowanie detalicznych usług roamingu bez dodatkowych opłat.

W tym kontekście Komisja przeprowadziła przegląd hurtowego rynku roamingu z myślą o oszacowaniu środków niezbędnych, by umożliwić zniesienie dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu, zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie roamingu⁴.

Analiza rynków hurtowych wykazała, że szereg niedoskonałości rynku nadal wpływa na funkcjonowanie tych rynków (np. oligopolistyczny charakter w połączeniu z dwustronnością umów roamingu oraz brak zamienników hurtowych). Z analizy wynika również, że – o ile nie zostaną wprowadzone środki wyrównawcze – pozycja negocjacyjna podmiotów, które wykonują netto więcej połączeń w roamingu, w tym słabszych uczestników na hurtowych

---

¹ Zob. wyrok w sprawie C-58/08, EU:C:2010:321.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii.

⁴ Aby uzyskać dodatkowe informacje, zob. sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeglądu hurtowego rynku roamingu [final reference] oraz dokument roboczy służb Komisji towarzyszący sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeglądu hurtowego rynku roamingu. [final reference].

rynkach roamingu, może w rzeczywistości ulec pogorszeniu po wprowadzeniu przepisów RLAH. To z kolei mogłoby zakłócić funkcjonowanie rynków krajowych operatorów macierzystych.

Jednocześnie wszelkie przepisy dotyczące rynku hurtowego powinny zapewniać, aby operatorzy siedzi odwiedzanej mogli odzyskać koszty poniesione w związku ze świadczeniem hurtowych usług roamingu, w tym koszty połączone i wspólne. Powinno to utrzymać zachęty do inwestowania w sieci odwiedzane i pozwoliłoby na uniknięcie zakłócenia konkurencji krajowej na rynkach odwiedzanych spowodowanego korzystaniem z arbitrażu regulacyjnego przez operatorów stosujących środki zaradcze w zakresie dostępu do roamingu w celu konkurowania na krajowych rynkach odwiedzanych, które w przeciwnym razie byłyby konkurencyjne.

Inicjatywa ta ma zatem na celu uregulowanie funkcjonowania krajowych hurtowych rynków roamingu w celu zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu do dnia 15 czerwca 2017 r. bez zakłócania funkcjonowania odwiedzanych rynków krajowych i rynków macierzystych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Zniesienie dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu stanowi zasadniczy krok ku temu, by przepisy telekomunikacyjne wspierały tworzenie i funkcjonowanie jednolitego rynku cyfrowego w całej Unii. Cel ten został również podkreślony w strategii jednolitego rynku cyfrowego, przedstawionej przez Komisję w dniu 6 maja 2015 r.⁵. W szczególności uregulowanie hurtowego rynku roamingu w celu wprowadzenia RLAH w Unii przyczyni się do osiągnięcia celu politycznego, jakim jest zapewnienie, aby dobrze działające rynki umożliwiały dostęp do wysoce efektywnej infrastruktury bezprzewodowych łącz szerokopasmowych po umiarkowanych cenach w całej Unii.

Współprawodawcy uznali znaczenie tego celu dla całego jednolitego rynku cyfrowego w momencie przyjęcia przepisów RLAH w 2015 r. Biorąc pod uwagę wzajemne powiązania między detalicznymi i hurtowymi rynkami roamingu, prawodawcy uzależnili jednak stosowanie RLAH od przyjęcia środków legislacyjnych w celu rozwiązania problemów na poziomie hurtowym, co jest niezbędne, aby umożliwić zniesienie dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu w Unii.

Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia ma zatem uzupełnić przepisy dotyczące roamingu, zwłaszcza w odniesieniu do hurtowych rynków roamingu, oraz umożliwić stosowanie RLAH od dnia 15 czerwca 2017 r. Jest to zgodne z celami polityki leżącymi u podstaw rozporządzenia w sprawie roamingu oraz szerszej strategii jednolitego rynku cyfrowego.

Oprócz środków legislacyjnych zaproponowanych w niniejszym dokumencie, ustanowieniu RLAH będzie towarzyszyć przyjęcie do dnia 15 grudnia 2016 r. aktów wykonawczych, w których określone zostaną szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metodyki oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu.

---

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy”, COM(2015) 192.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

W strategii jednolitego rynku cyfrowego stwierdzono, że sieci ICT stanowią podstawę produktów i usług cyfrowych, które mogą potencjalnie wspierać nas we wszelkich aspektach życia oraz są motorem rozwoju gospodarczego Europy. Regulacja hurtowych rynków roamingu umożliwiającą zniesienie dodatkowych opłat za roaming pomaga zatem rozwijać silny, konkurencyjny i dynamiczny sektor telekomunikacyjny, a także pomaga stworzyć odpowiednie warunki do rozwoju zaawansowanych sieci i usług cyfrowych wspierających wszystkie sektory gospodarki, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Przez ostatnie 10 lat niezbędna była interwencja regulacyjna Unii na hurtowych i detalicznych rynkach roamingu, na podstawie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Celem interwencji była poprawa warunków funkcjonowania rynku wewnętrznego usług roamingu w Unii⁶, ponieważ krajowe organy regulacyjne uznały, że nie są w stanie samodzielnie rozwiązać tego problemu ze względu na transgraniczny charakter międzynarodowego rynku roamingu⁷. W wyniku przyjęcia rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy przyjąć odpowiednie środki legislacyjne, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie hurtowych rynków roamingu. Umożliwi to wprowadzenie RLAH w całej Unii, jak wykazał przegląd hurtowego rynku roamingu. Środki mające na celu regulację hurtowych rynków roamingu na mocy art. 114 TFUE są zatem niezbędne dla zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego usług roamingu, a w szczególności dla zapewnienia zrównoważonego dostępu do RLAH.

- **Pomocniczość**

Podejście unijne do kwestii regulacji hurtowych rynków roamingu uniemożliwiłoby przyjmowanie przez poszczególne państwa członkowskie różnych rozwiązań problemu wysokich cen hurtowych. Zróżnicowane podejścia stanowiłyby przeszkodę dla rynku wewnętrznego, ponieważ dostawcy usług roamingu w Unii podlegaliby odmiennym warunkom regulacyjnym w zależności od tego, czy są dostawcami hurtowych usług roamingu (jako operatorzy sieci odwiedzanej), czy nabywcami hurtowych usług roamingu (jako operatorzy macierzyści), pomimo ustanowienia przepisów dotyczących detalicznych usług roamingu w rozporządzeniu w sprawie roamingu.

Wspólne podejście na poziomie Unii jest potrzebne również dlatego, że poszczególne państwa członkowskie mogą nie posiadać wystarczających zachęt do regulacji krajowych rynków hurtowych w sposób uwzględniający wpływ, jaki ich przepisy mogą wywrzeć na możliwość wprowadzenia RLAH w innych państwach członkowskich. Inicjatywa na szczeblu UE pozwoli lepiej uwzględnić ogólny interes wszystkich państw członkowskich. Brak spójnej regulacji hurtowych rynków roamingu na poziomie Unii mógłby utrudnić wprowadzenie

---

⁶ Zastosowanie tej podstawy prawnej zostało również potwierdzone wyrokiem w sprawie C-58/08, EU:C:2010:321, pkt 48.

⁷ Zob. pismo Europejskiej Grupy Regulatorów do Dyrektora Generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Społeczeństwa Informacyjnego z grudnia 2005 r.

RLAH, ze względu na zwiększone ryzyko wystąpienia niespójności pomiędzy kosztami hurtowymi ponoszonymi w innych państwach członkowskich a przychodami detalicznymi.

Wspólne podejście na poziomie UE może natomiast stworzyć niezbędne warunki regulacyjne i zapewnić, aby krajowe rynki hurtowe przysłużyły się do zniesienia dodatkowych opłat za roaming w zrównoważony sposób w całej Unii. Wreszcie, wspólne podejście uwzględni także współzależność między przepisami dotyczącymi rynków detalicznych i hurtowych, co pozwoli na zapewnienie sprawnego funkcjonowania unijnych rynków roamingu, jak już podkreślił Trybunał⁸.

- **Proporcjonalność**

Prawodawca posiada dużą swobodę przy zapewnianiu proporcjonalności swoich wyborów. Jednakże Trybunał wyjaśnił, szczególnie w odniesieniu do przepisów dotyczących roamingu, że prawodawca jest zobowiązany do oparcia swych decyzji na obiektywnych kryteriach.

W takim przypadku podczas analizy ograniczeń wynikających z różnych możliwych do zastosowania środków prawodawca powinien zbadać, czy zamierzone cele mogą uzasadniać powstanie negatywnych skutków gospodarczych, nawet znaczących, po stronie niektórych operatorów⁹. W związku z tym zaproponowane środki regulacyjne uwzględniają dwa elementy zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie roamingu, a mianowicie –potrzebę zapewnienia, by operatorzy sieci odwiedzanej mogli odzyskać wszystkie koszty, w tym koszty połączone i wspólne, które zostały poniesione w trakcie świadczenia hurtowych usług roamingu regulowanego, oraz potrzebę zapobieżenia roamingowi świadczonemu w sposób stały bądź niewłaściwemu lub niestandardowemu wykorzystaniu hurtowego dostępu do usług roamingu w celach innych niż świadczenie usług roamingu regulowanego klientom dostawców usług roamingu w czasie okresowych podróży po terytorium Unii.

Powyższe szczegółowe wymogi zapewniają, aby – zgodnie z zasadą proporcjonalności – przepisy dotyczące hurtowych usług roamingu miały jedynie takie skutki, jakie są konieczne do osiągnięcia ogólnego celu politycznego. Nie mogą one na przykład prowadzić do negatywnych skutków gospodarczych, które nie są uzasadnione z punktu widzenia realizacji celu, takich jak wymóg, aby skuteczni operatorzy świadczyli usługi poniżej kosztów lub wprowadzenie zasad dostępu, których operatorzy sieci odwiedzanej nie mogą ograniczać do świadczenia usług roamingu.

Z drugiej strony, jak podkreślił Trybunał, przestrzeganie zasady proporcjonalności nie wyklucza, że niektórzy operatorzy mogą potencjalnie odczuć negatywne skutki gospodarcze w konkretnych przypadkach, takich jak obniżenie zysków, które znajdują się powyżej poziomu, jaki zostałby osiągnięty na w pełni konkurencyjnych hurtowych rynkach roamingu, lub też straty spowodowane nieefektywnym zarządzaniem kosztami sieci. Wynika to z tego, że w takich przypadkach negatywne skutki są rzeczywiście uzasadnione i niezbędne do osiągnięcia zamierzonego celu.

---

⁸ W wyroku w sprawie 58/08 Trybunał uznał, że regulacja hurtowego rynku roamingu jest zgodna z zasadą pomocniczości z uwagi na fakt, że „istnieje znaczna współzależność pomiędzy opłatami detalicznymi i opłatami hurtowymi za usługi roamingu, w związku z czym każdy środek zmierzający jedynie do obniżenia opłat detalicznych bez wpłynięcia na poziom kosztów świadczenia hurtowych usług roamingu wspólnotowego mógłby spowodować zaburzenia właściwego funkcjonowania rynku roamingu wspólnotowego” (pkt 77).

⁹ Wyrok Trybunału w sprawie C-58/08, EU:C:2010:321, pkt 53.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane środki mają za zadanie określenie przepisów mających bezpośrednie zastosowanie, dotyczących świadczenia hurtowych usług roamingu, poprzez zmianę odpowiednich przepisów ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie roamingu. Z tego względu proponuje się rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex-post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Komisja przeprowadziła kompleksowy przegląd hurtowego rynku roamingu w Unii, mając na uwadze cele szczegółowe określone w rozporządzeniu w sprawie roamingu.

Z przeglądu wynika w szczególności, że hurtowe rynki roamingu nie zawsze działają prawidłowo. Skutkiem tych niedoskonałości rynku dla funkcjonowania rynków hurtowych jest poziom cen znacznie powyżej kosztów szacunkowych, szczególnie w odniesieniu do transmisji danych. Wszelkie przejawy dynamiki konkurencyjnej, które można zaobserwować na hurtowych rynkach roamingu w Unii, są związane przede wszystkim z istniejącymi regulowanymi opłatami za hurtowe usługi roamingu. Takie ograniczone opłaty często są jedynymi opłatami dostępnymi dla operatorów o mniejszej sile przetargowej (mniejszych operatorów lub wirtualnych operatorów sieci komórkowej). W przeglądzie stwierdzono również, że nie można przewidzieć z całą pewnością wpływu przyszłych zobowiązań RLAH, a w szczególności przewidywanego wzrostu ruchu roamingu, na konkurencję na krajowych hurtowych rynkach roamingu. Wręcz przeciwnie, zważywszy na utrzymujące się niedoskonałości rynku wpływające na hurtowe rynki roamingu, w sprawozdaniu z przeglądu nie wykluczono ryzyka, że w przypadku braku środków wyrównawczych, sytuacja znacznej liczby uczestników rynku mogłaby w rzeczywistości ulec pogorszeniu w ramach RLAH.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja przeprowadziła konsultacje społeczne na temat przeglądu krajowych hurtowych rynków roamingu od dnia 29 listopada 2015 r. do dnia 18 lutego 2016 r. Celem konsultacji było zebranie opinii na temat tego, jak funkcjonują rynki roamingu w UE oraz na temat obecnej regulacji krajowych hurtowych rynków roamingu w Unii w świetle określonego w rozporządzeniu w sprawie roamingu zobowiązania do zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu do dnia 15 czerwca 2017 r. Otrzymano łącznie 97 odpowiedzi (92 z kwestionariusza internetowego, 3 pocztą elektroniczną i 2 stanowiska) z 25 państw członkowskich i Norwegii.

Operatorzy mają zróżnicowane poglądy na temat funkcjonowania hurtowych rynków roamingu. Niektórzy zasiedzali oraz liczący się operatorzy oraz, ogólnie rzecz biorąc, operatorzy o znacznym ruchu przychodzącym w roamingu twierdzą, że istnieje pewna dynamika konkurencyjna, o czym świadczą opłaty na rynku hurtowym, które często są niższe od obecnych progów regulacyjnych. Inni operatorzy, w szczególności mniejsi operatorzy, wirtualni operatorzy sieci komórkowej oraz operatorzy o znacznym ruchu wychodzącym w roamingu twierdzą, że ceny dostępne na rynku hurtowym są na poziomie obecnych pułapów lub są do nich zbliżone i są znacznie wyższe od kosztów. Te dwie grupy operatorów mają przeciwstawne opinie na temat wpływu RLAH na konkurencję na hurtowych rynkach

roamingu. Pierwsza z nich twierdzi, że RLAH zwiększy konkurencję, druga zaś, że będzie odwrotne.

Krajowe organy regulacyjne i rządy reprezentują poglądy podobne do tych, które żywią operatorzy w ich krajach. Kraje, w których odnotowuje się znaczny ruch przychodzący w roamingu, uważają, że ich krajowe hurtowe rynki roamingu funkcjonują dobrze, natomiast kraje, w których odnotowuje się znaczny ruch wychodzący w roamingu, są odmiennego zdania. Konsumenci i organizacje konsumenckie są powściągliwi, jeśli chodzi o opinie na temat hurtowych rynków roamingu, ponieważ nie są bezpośrednio zaangażowani na tych rynkach.

Znaczna większość respondentów jest zdania, że najodpowiedniejszym podejściem regulacyjnym umożliwiającym wprowadzenie RLAH w 2017 r. są ogólnounijne pułapy opłat za hurtowe usługi roamingu obowiązujące we wszystkich państwach członkowskich. Jednakże z powodu różnych wyobrażeń na temat funkcjonowania hurtowego rynku roamingu operatorzy mają odmienne zdania co do najodpowiedniejszego pułapu opłat pozwalającego na wprowadzenie zrównoważonego systemu RLAH. Niektórzy popierają zachowanie obecnych progów opłat za hurtowe usługi roamingu, podczas gdy inni wzywają do ich znacznego obniżenia, aby umożliwić wprowadzenie zrównoważonego systemu RLAH. Ponadto wielu operatorów podkreślało wagę wysokości stawek za zakańczanie połączeń w roamingu dla umożliwienia wprowadzenia RLAH dla połączeń głosowych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W celu zebrania dowodów niezbędnych do sporządzenia sprawozdania z przeglądu, oprócz konsultacji społecznych, jesienią 2015 r. Komisja i Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) zgromadziły obszerne dane od operatorów¹⁰. Ponadto Komisja zleciła zewnętrzną analizę w celu oszacowania kosztów świadczenia hurtowych usług roamingu¹¹ oraz przeanalizowała dane jakościowe i ilościowe uzyskane na hurtowych i detalicznych rynkach roamingu¹².

- **Ocena skutków**

Ocena skutków towarzysząca niniejszemu wnioskowi w postaci dokumentu roboczego służb Komisji¹³ została przedłożona Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej, która wydała pozytywną opinię w dniu 15 kwietnia 2016 r.

Rozważono cztery warianty:

---

¹⁰ Zgromadzone dane zostały przeanalizowane we współpracy ze Wspólnym Centrum Badawczym (JRC). JRC jest wewnętrzną służbą naukową Komisji Europejskiej zatrudniającą naukowców do prowadzenia badań w celu zapewnienia niezależnego, opartego na dowodach doradztwa i wsparcia naukowego dla polityki UE. Dalsze informacje można uzyskać na stronie internetowej JRC: <https://ec.europa.eu/jrc/>.

¹¹ SMART 2015/006 „Assessment of the cost of providing wholesale roaming services in the EU” (Ocena kosztów świadczenia hurtowych usług roamingu w UE), TERA Consultants.

¹² Analiza została opracowana przez DG CONNECT we współpracy z centrum kompetencji JRC ds. oceny mikroekonomicznej. Dalsze informacje można uzyskać na stronie internetowej JRC: <https://ec.europa.eu/jrc/>.

¹³ Dokument roboczy służb Komisji – Ocena skutków towarzysząca wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów w zakresie hurtowych rynków usług roamingu oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii.

Wariant 1 – brak działań na szczeblu UE (scenariusz odniesienia). System RLAH nie miałby zastosowania od 15 czerwca 2017 r., a konsumenci nadal ponosiliby dodatkowe opłaty z tytułu detalicznych usług roamingu.

Wariant 2 – ustalenie obowiązujących w całej UE pułapów opłat za hurtowe usługi roamingu na obecnym poziomie. W ramach tego wariantu obowiązujące obecnie pułapy opłat za hurtowe usługi roamingu określone w rozporządzeniu w sprawie roamingu (0,05 EUR za minutę wykonanego połączenia, 0,02 EUR za wiadomość SMS i 0,05 EUR za MB) zostałyby potwierdzone w akcie ustawodawczym, a RLAH mógłby wejść w życie z dniem 15 czerwca 2017 r.

Wariant 3 – ustalenie obowiązujących w całej UE pułapów opłat za hurtowe usługi roamingu na poziomie niższym niż obecny. W ramach tego wariantu przepisy obniżyłyby obecne pułapy opłat za hurtowe usługi roamingu do poziomu 0,04 EUR za minutę wykonanego połączenia, 0,01 EUR za wiadomość SMS i 0,0085 EUR za MB; przepisy te zagwarantowałyby również wejście w życie RLAH.

Wariant 4 – ustalenie pułapów opłat za hurtowe usługi roamingu dla poszczególnych państw. W ramach tego wariantu zastosowano by pułapy opłat za hurtowe usługi roamingu dla poszczególnych państw równe szacunkowym kosztom w każdym państwie członkowskim oraz oparte na wspólnym modelu kosztów. Wariant ten również powinien umożliwiać wprowadzenie RLAH od 15 czerwca 2017 r.

Oprócz opartych na wprowadzeniu pułapów wariantów 2–4 Komisja przeanalizowała także środek uzupełniający, który umożliwiłby stronom umowy o świadczenie hurtowych usług roamingu wynegocjowanie systemu cen niepodlegającego regulacji, tym samym umożliwiając odstępianie od stosowania maksymalnych jednostkowych pułapów opłat za hurtowe usługi roamingu przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie roamingu.

Na podstawie analizy przeprowadzonej w ramach oceny skutków **wariant 3 jest najlepszym sposobem zapewnienia zrównoważonego dostępu do RLAH w Unii**, w tym w odniesieniu do operatorów mających mniejsze możliwości negocjacyjne. Wariant ten gwarantuje, że operatorzy sieci odwiedzanej będą mogli odzyskać przewidywane koszty świadczenia hurtowych usług roamingu oraz utrzymuje zachęty do inwestowania na rynkach odwiedzanych. Pułap na poziomie określonym w wariantcie 3 pozwala również na konkurencję poniżej tego poziomu, umożliwiając operatorom czerpanie korzyści gospodarczych wynikających ze skali, dzięki czemu mogą negocjować niższe taryfy.

Z analizy wynika również, że umożliwienie operatorom sieci odwiedzanej i odwiedzającej uzgodnienia niestosowania między sobą pułapów hurtowych, ale zawarcia umów niepodlegających regulacji, np. dotyczących ustalania cen w oparciu o przepustowość lub jakiegokolwiek innej formy umownej, miałoby również pozytywny wpływ na hurtowy rynek usług roamingu. Można zatem dopuścić takie rozwiązanie jako środek uzupełniający.

Wariant 4 nie prowadziłby do znacznego podniesienia zrównoważonego charakteru RLAH na poziomie operatora w porównaniu z wariantem 3, a wiązałby się z większymi zagrożeniami pod względem odzyskania kosztów na poziomie hurtowym oraz znacznymi trudnościami w jego realizacji.

Wreszcie wariant 1 oraz, w mniejszym stopniu, wariant 2 nie pozwoliłyby na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie RLAH w całej Unii. Wynika to z faktu, że wariant 1 nie zapewniałby zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu: w

szczegółności w ramach wariantu 1 spadek dobrobytu konsumentów miałby wartość 1,4 mld EUR. Wariant 2 również nie rozwiązałby problemu powszechnej niestabilności RLAH dla niektórych operatorów (około 20 % analizowanej próbki) i niektórych państw członkowskich (ponad 20 % z nich).

- **Prawa podstawowe**

Zbadano wpływ wniosku na prawa podstawowe, takie jak wolność prowadzenia działalności gospodarczej. W związku z powyższym i biorąc pod uwagę fakt, że proponowane pułapy mają na celu zaradzenie niedoskonałości rynku i zapewnienie możliwości zwrotu kosztów, nie są one nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu ani nie stanowią niedopuszczalnej ingerencji naruszającej istotę tej wolności. Możliwość niestosowania pułapów ma także na celu zwiększenie swobody zawierania umów hurtowych przez strony.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

RLAH będzie obowiązkowy od czerwca 2017 r., z zastrzeżeniem zastosowania w tym dniu aktu ustawodawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z niniejszym wnioskiem. W związku z tym Komisja proponuje powiązanie zobowiązań sprawozdawczych z wejściem w życie RLAH, tak by ewentualne nowe przepisy dotyczące rynku hurtowego i detalicznego miały podobny okres stosowania.

W odniesieniu do zakresu monitorowania i oceny, obecna klauzula przeglądu zawarta w art. 19 ust. 3 rozporządzenia w sprawie roamingu zobowiązuje Komisję do oceny „stopnia konkurencji na rynku detalicznym i hurtowym, w szczególności pozycji rynkowej małych, niezależnych lub nowo powstałych operatorów, w tym wpływu umów komercyjnych na konkurencję oraz stopnia wzajemnego połączenia operatorów”.

Ma to zatem bezpośrednie znaczenie dla oceny wpływu przepisów na hurtowe usługi roamingu w kontekście niniejszej inicjatywy. W ramach obecnego obowiązku w zakresie sprawozdawczości Komisja proponuje stosowanie następujących wskaźników do oceny środków dotyczących niniejszej inicjatywy:

- liczba wniosków dotyczących zrównoważonego charakteru zniesienia opłat;
- łączna wielkość ruchu przychodzącego i wychodzącego w roamingu w każdym kwartale;
- średnie ceny hurtowe i wielkość ruchu niezbilansowanego i zbilansowanego;
- liczba i główne cechy umów dotyczących usług hurtowych opartych na przepustowości; oraz
- środki umowne dotyczące usług hurtowych przyjęte w celu rozwiązania kwestii działalności gospodarczej na dużą skalę opartej na roamingu świadczonym w sposób stały lub niewłaściwym lub niestandardowym wykorzystaniu hurtowego dostępu do usług roamingu oraz skuteczne zastosowanie tych środków.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Proponowane rozporządzenie składa się z dwóch artykułów. Pierwszy zawiera wszystkie proponowane zmiany rozporządzenia w sprawie roamingu, a drugi dotyczy wejścia w życie.

W art. 1 proponuje się następujące zmiany do rozporządzenia w sprawie roamingu:

- W punkcie 1 zmienia się art. 3 rozporządzenia w sprawie roamingu przez dodanie możliwości odstąpienia przez strony umowy dotyczącej usług hurtowych od stosowania maksymalnych pułapów opłat hurtowych przewidzianych w artykułach 7, 9 i 12 rozporządzenia w sprawie roamingu.
- W pkt 2–4 wprowadzono poprawki do istniejących przepisów ustanawiających średnie maksymalne opłaty za roaming w odniesieniu do połączeń głosowych, wiadomości SMS i przesyłu danych, oraz zmieniono obowiązujące wartości. Dzięki poprawkom zapewniono również spójność trzech zmienianych artykułów (artykuły 7, 9 i 12).
- W pkt 5 wprowadzono zmianę art. 17, tak aby zapewnić konsultacje z BEREC w sporach dotyczących nakładów niezbędnych do świadczenia hurtowych usług roamingu regulowanego.
- W pkt 6–7 wprowadzono zmiany klauzuli przeglądu w celu zapewnienia spójności po wejściu w życie RLAH oraz w celu doprecyzowania uprawnień BEREC w zakresie gromadzenia danych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do przepisów w zakresie hurtowych rynków usług roamingu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
po konsultacji z Komitetem Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012³ wprowadzono wspólne podejście do regulacji roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej w Unii.
- (2) W strategii jednolitego rynku cyfrowego, przedstawionej przez Komisję w dniu 6 maja 2015 r.⁴, uznano pakiet dotyczący jednolitego rynku telekomunikacyjnego, przyjęty rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120⁵, za pierwszy

---

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy”, COM(2015) 192.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1.

krok w kierunku zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu, które przyczyni się do stworzenia jednolitego rynku cyfrowego w Unii.

- (3) W rozporządzeniu (UE) 2015/2120 ustanowiono nowy mechanizm ustalania cen detalicznych usług roamingu regulowanego w całej Unii w celu zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu bez zakłócania działania rynków krajowych i odwiedzanych.
- (4) Zniesienie dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu, wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2015/2120, zwane również „*roam-like-at-home*” (korzystanie z telefonu za granicą tak jak w kraju – RLAH), jest niezbędne do ustanowienia i ułatwienia funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego w całej Unii. Jednakże rozporządzenie to samo w sobie nie wystarcza, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku roamingu.
- (5) Zniesienie dodatkowych opłat za roaming od 15 czerwca 2017 r. zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 jest zatem uzależnione od zastosowania jakiegokolwiek aktu ustawodawczego zaproponowanego przez Komisję, który przewiduje odpowiednie środki wynikające z przeglądu hurtowych rynków roamingu.
- (6) Komisja przeprowadziła kompleksowy przegląd hurtowych rynków roamingu, aby ocenić, jakie środki są niezbędne, by umożliwić zniesienie dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu do dnia 15 czerwca 2017 r.
- (7) W świetle ustaleń tego przeglądu Komisja przyjęła sprawozdanie dotyczące przeglądu hurtowego rynku roamingu⁶. W tym kontekście, w celu zapewnienia, aby detaliczne usługi roamingu mogły być świadczone po krajowych cenach detalicznych, nakłady na hurtowe usługi roamingu muszą być dostępne na poziomie, który umożliwia operatorom macierzystym świadczenie RLAH. Choć w pełni konkurencyjne krajowe hurtowe rynki roamingu, na których ceny są zgodne z kosztami świadczenia usług w sieciach odwiedzanych, powinny wyraźnie przyczyniać się do bardziej zrównoważonego charakteru RLAH, z przeglądu wynika, że tak nie jest. W przeglądzie wykazano również, że samo zobowiązanie do wprowadzenia RLAH na rynku detalicznym w przyszłości najprawdopodobniej nie doprowadzi do właściwego funkcjonowania hurtowych rynków usług roamingu, które umożliwiłoby wprowadzenie RLAH w Unii do dnia 15 czerwca 2017 r.
- (8) W szczególności obecna forma funkcjonowania hurtowych rynków roamingu może wpływać na konkurencję i inwestycje na rynkach krajowych operatorów macierzystych z powodu nadmiernych hurtowych opłat z tytułu roamingu w porównaniu z krajowymi cenami detalicznymi stosowanymi wobec użytkowników końcowych. Dotyczy to w szczególności mniejszych operatorów lub operatorów, którzy wykonują netto więcej połączeń wychodzących, czego skutkiem jest strukturalne niezrównoważenie RLAH.
- (9) Funkcjonowanie hurtowego rynku roamingu powinno umożliwiać operatorom odzyskanie wszystkich kosztów świadczenia hurtowych usług roamingu regulowanego, w tym kosztów połączonych i wspólnych. Powinno to utrzymać

---

⁶ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeglądu hurtowego rynku roamingu [final reference].

zachęty do inwestowania w sieci odwiedzane i pozwoliłoby na uniknięcie zakłócenia konkurencji krajowej na rynkach odwiedzanych spowodowanego korzystaniem z arbitrażu regulacyjnego przez operatorów stosujących środki zaradcze w zakresie dostępu do hurtowych usług roamingu w celu konkurowania na krajowych rynkach odwiedzanych.

- (10) W świetle stwierdzonych problemów obecne środki obowiązujące na hurtowych rynkach roamingu powinny zostać zmienione, aby zapewnić, by poziom hurtowych opłat z tytułu roamingu umożliwił wprowadzenie RLAH w Unii.
- (11) Aby umożliwić rozwój bardziej efektywnego, zintegrowanego i konkurencyjnego rynku usług roamingu, przy negocjowaniu dostępu hurtowego do celów świadczenia detalicznych usług roamingu, operatorzy powinni dysponować rozwiązaniami alternatywnymi pozwalającymi na negocjowanie innowacyjnych systemów opłat hurtowych, które nie są bezpośrednio związane z faktyczną ilością połączeń, takich jak płatności ryczałtowe, podejmowane z góry zobowiązania lub umowy oparte na przepustowości, lub też systemów opłat, które odzwierciedlają zmiany popytu w ciągu roku. Dlatego negocjujące strony powinny mieć możliwość uzgodnienia niestosowania maksymalnych hurtowych opłat za usługi roamingu regulowanego w okresie obowiązywania umowy dotyczącej hurtowych usług roamingu lub w każdym innym ustalonym wcześniej okresie. W takim przypadku obie strony nie miałyby następnie możliwości złożenia wniosku o zastosowanie maksymalnych hurtowych opłat za roaming na podstawie ilości połączeń, w oparciu o rzeczywiste wykorzystanie, ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 531/2012. Alternatywa ta nie narusza zobowiązań w zakresie świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012.
- (12) W odniesieniu do przepisów dotyczących opłat hurtowych, obowiązki regulacyjne na szczeblu unijnym powinny zostać utrzymane, ponieważ jakkolwiek środek umożliwiający RLAH w całej Unii bez uwzględnienia kwestii poziomu kosztów hurtowych związanych ze świadczeniem takich usług mógłby wiązać się z ryzykiem zakłócenia rynku wewnętrznego usług roamingu i nie sprzyjałby większej konkurencji.
- (13) Maksymalne opłaty hurtowe powinny działać jako zabezpieczenie, zapewniając, aby operatorzy mogli odzyskać swoje koszty, w tym koszty połączone i wspólne. Powinno to także umożliwić powszechne zrównoważone świadczenie RLAH przy jednoczesnym pozostawieniu marginesu na negocjacje handlowe między operatorami.
- (14) Szacunkowe koszty świadczenia hurtowych usług roamingu, w tym koszty połączone i wspólne, zostały oszacowane na podstawie wielu źródeł. Jednym ze źródeł był ogólny model kosztów hurtowych usług roamingu, oparty na danych krajowych i metodzie stosowanej przez krajowe organy regulacyjne do ustalania pułapów stawek za zakańczanie połączeń zgodnie z prawem Unii. Drugim źródłem były alternatywne szacunki kosztów, oparte na spójnych podejściach w całej Unii w odniesieniu do regulacji krajowych stawek za zakańczanie połączeń w sieci ruchomej. W ocenie przeanalizowano także obecne hurtowe opłaty za roaming w niezbilansowanym ruchu w Unii oraz dowody dotyczące hurtowych opłat za dostęp na rynkach krajowych.
- (15) Podczas analizy szacunkowych kosztów uwzględniono potencjalny wpływ sezonowości połączeń w roamingu na całkowite koszty świadczenia hurtowych usług

roamingu na poziomie krajowym. W szacunkach tych odnotowano oddziaływanie przeciwstawnych czynników, które ograniczyłyby potencjalny wzrost kosztów spowodowany sezonowością przepływu połączeń w roamingu. W szczególności w przypadku usług transmisji danych, rosnący popyt krajowy oznacza, że sezonowe natężenie ruchu w danym roku będzie prawdopodobnie niższe, niż łączny popyt krajowy w następnym roku lub latach. W konsekwencji, ponieważ naziemne sieci łączności ruchomej są odpowiednio zaprojektowane, aby sprostać tej ogólnej tendencji wzrostowej napędzanej popytem krajowym, jest mało prawdopodobne, aby jakiegokolwiek natężenie całkowitego popytu w sieci spowodowane sezonowym przepływem połączeń w roamingu miało wpływ na koszty dostosowania sieci. W przypadku połączeń głosowych, gdzie popyt jest bardziej stabilny, w niektórych krajach sezonowe natężenie roamingu może mieć wpływ na ogólne koszty dostosowania sieci. Jednakże takie lokalne sezonowe natężenie ruchu może również być spowodowane przez użytkowników krajowych przyjeżdżających na obszary turystyczne, zaś jego skutki mogą zostać w pewnym stopniu ograniczone przez wpływ użytkowników roamingu na przepustowość sieci na obszarach miejskich w letnim okresie urlopowym.

- (16) Przy ustalaniu maksymalnej opłaty hurtowej za usługi transmisji danych w roamingu regulowanym uwzględniono wszystkie elementy dostępu niezbędne do umożliwienia świadczenia usług roamingu, w tym koszty przesyłu danych do punktu wymiany określone przez operatora sieci macierzystej.
- (17) Zakres usług świadczonych przez każdego hurtowego dostawcę roamingu oraz przewidywana wielkość ruchu powinny być brane pod uwagę przy rozważaniu ochronnej roli hurtowych opłat za roaming pozwalającej na osiągnięcie podwójnego celu, jakim jest zagwarantowanie zwrotu wszystkich stosownych kosztów dostawców hurtowych, przy jednoczesnym zapewnieniu, że nie zrównoważony charakter RLAH pozostanie wyjątkiem.
- (18) Dlatego też obecne maksymalne hurtowe opłaty za połączenia głosowe, wiadomości SMS i usługi transmisji danych w roamingu powinny zostać obniżone.
- (19) Przy zapewnieniu poufności tajemnic przedsiębiorstwa i tajemnic handlowych oraz w celu monitorowania i nadzorowania stosowania rozporządzenia (UE) nr 531/2012 i rozwoju sytuacji na hurtowych rynkach roamingu, krajowe organy regulacyjne powinny być uprawnione do wymagania informacji na temat umów dotyczących hurtowych usług roamingu, które nie przewidują stosowania maksymalnych hurtowych opłat za roaming. Powinny również mieć prawo do żądania informacji o przyjęciu i stosowaniu warunków umów hurtowych mających na celu zapobieganie roamingowi świadczonemu w sposób stały oraz informacji o niewłaściwym lub niestandardowym wykorzystaniu hurtowego dostępu do usług roamingu w celach innych niż świadczenie usług roamingu regulowanego klientom dostawców usług roamingu w czasie podróży po terytorium Unii.
- (20) Szczególna regulacja cen mająca zastosowanie do roamingu oznacza, że ogólnounijny pułap ma zastosowanie do produktu złożonego, który może również obejmować inne usługi hurtowego dostępu oraz nakłady na połączenia wzajemne, w tym w szczególności usługi podlegające uregulowaniom krajowym lub transgranicznym. W tej kwestii należy się spodziewać, że rozbieżności w Unii w zakresie regulacji tych nakładów zmniejszą się, zwłaszcza dzięki dodatkowym środkom przyjętym zgodnie z

dyrektywą 2002/21/WE (dyrektywą ramową)⁷ mającą na celu zapewnienie większej spójności podejść regulacyjnych. W międzyczasie wszelkie spory między operatorami sieci odwiedzanej a innymi operatorami dotyczące stawek mających zastosowanie do regulowanych nakładów niezbędnych do świadczenia hurtowych usług roamingu należy rozpatrywać z uwzględnieniem opinii wydawanych przez BEREC, zgodnie ze szczególnymi obowiązkami regulacyjnymi mającymi zastosowanie do roamingu, jak również z dyrektywą 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), dyrektywą 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach)⁸, dyrektywą 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie)⁹ i dyrektywą 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej)¹⁰.

- (21) Należy monitorować i regularnie oceniać funkcjonowanie hurtowych rynków roamingu oraz ich relacje z rynkiem detalicznych usług roamingu, biorąc pod uwagę rozwój konkurencji i technologii oraz przepływy ruchu. Aby właściwie ocenić, w jaki sposób rynki roamingu dostosują się do przepisów RLAH, należy gromadzić wystarczające dane na temat funkcjonowania tych rynków po wdrożeniu przepisów.
- (22) Aby ocenić rozwój konkurencji na unijnych rynkach roamingu oraz w celu składania regularnych sprawozdań na temat zmian rzeczywistych hurtowych opłat za roaming w niezbilansowanym ruchu między dostawcami usług roamingu, należy zlecić BEREC zadanie gromadzenia danych od krajowych organów regulacyjnych dotyczących rzeczywistych opłat stosowanych w odniesieniu odpowiednio do zbilansowanego i niezbilansowanego ruchu. BEREC powinien również gromadzić dane dotyczące przypadków, gdy strony umowy hurtowej zdecydowały się na niestosowanie maksymalnych opłat hurtowych za roaming lub wdrożyły środki na poziomie hurtowym, mające na celu uniemożliwienie świadczenia usługi roamingu w sposób stały lub niestandardowego lub niewłaściwego korzystania z hurtowego dostępu do usług roamingu do celów innych niż świadczenie usług roamingu regulowanego klientom dostawców usług roamingu w czasie okresowych podróży po terytorium Unii.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 531/2012.
- (24) Cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, ponieważ środki krajowe nie mogą zagwarantować, by przepisy dotyczące krajowych rynków hurtowych były zgodne z przepisami prawa UE dotyczącymi detalicznych usług roamingu. Natomiast ze względu na transgraniczne skutki wywoływane przez krajowe hurtowe rynki roamingu w odniesieniu do świadczenia detalicznych usług roamingu w Unii, cele te mogą zostać lepiej zrealizowane na poziomie Unii. W związku z tym Unia może podjąć

---

⁷ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

⁸ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

⁹ Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.

¹⁰ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.

działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.

- (25) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 531/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 531/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Określone w art. 7, 9 i 12 przepisy dotyczące hurtowych opłat za usługi w roamingu regulowanym mają zastosowanie do zapewniania dostępu do wszystkich elementów hurtowego dostępu do usług roamingu, o którym mowa w ust. 3, chyba że obie strony umowy dotyczącej hurtowych usług roamingu wyraźnie postanowią, że jakakolwiek średnia opłata hurtowa za usługę roamingu wynikająca ze stosowania umowy nie powinna podlegać maksymalnemu pułapowi hurtowych opłat za usługi roamingu regulowanego przez określony czas.”;

- (2) art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Średnia opłata hurtowa, którą operator sieci odwiedzanej może pobrać od dostawcy usług roamingu za zrealizowanie połączenia w roamingu regulowanym zainicjowanego w sieci odwiedzanej, obejmująca między innymi koszty zainicjowania, tranzytu i zakończenia połączenia, od dnia 15 czerwca 2017 r. nie przekracza 0,04 EUR za minutę oraz, bez uszczerbku dla art. 19, pozostaje na poziomie 0,04 EUR do dnia 30 czerwca 2022 r.

2. Średnia opłata hurtowa, o której mowa w ust. 1, ma zastosowanie w rozliczeniach między dowolnymi dwoma operatorami i obliczana jest za okres 12 miesięcy lub jakikolwiek krótszy okres pozostający do końca okresu stosowania maksymalnej średniej opłaty hurtowej określonej w ust. 1 lub do dnia 30 czerwca 2022 r.”;

- (3) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ze skutkiem od dnia 15 czerwca 2017 r. średnia opłata hurtowa, jaką operator sieci odwiedzanej może pobrać od dostawcy usług roamingu za wiadomość SMS w roamingu regulowanym, która została zainicjowana w sieci odwiedzanej, nie przekracza 0,01 EUR za wiadomość SMS oraz, bez uszczerbku dla art. 19, pozostaje na poziomie 0,01 EUR do dnia 30 czerwca 2022 r.”;

- (4) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ze skutkiem od dnia 15 czerwca 2017 r. średnia opłata hurtowa, którą operator sieci odwiedzanej może pobrać od dostawcy usług roamingu za świadczenie usług transmisji danych w roamingu regulowanym za pomocą tej sieci odwiedzanej, nie przekracza pułapu ochronnego wynoszącego 0,0085 EUR za megabajt przesłanych danych oraz, bez uszczerbku dla art. 19, pozostaje na poziomie 0,0085 EUR za megabajt przesłanych danych do dnia 30 czerwca 2022 r.”;

(5) w art. 17 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Spory między operatorami sieci odwiedzanej a innymi operatorami dotyczące stawek mających zastosowanie do nakładów niezbędnych do świadczenia hurtowych usług roamingu regulowanego można kierować do właściwych krajowych organów regulacyjnych zgodnie z art. 20 lub 21 dyrektywy ramowej. W takim przypadku właściwy krajowy organ regulacyjny zasięga opinii BEREC na temat działań, które należy podjąć zgodnie z przepisami dyrektywy ramowej, dyrektyw szczegółowych lub niniejszego rozporządzenia w celu rozstrzygnięcia sporu oraz czeka z podjęciem działań rozstrzygających spór do czasu wydania opinii BEREC.”;

(6) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Ponadto Komisja przekazuje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co dwa lata po dniu 15 czerwca 2017 r.”;

b) ust. 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Aby ocenić rozwój konkurencji na unijnych rynkach usług roamingu, BEREC regularnie gromadzi dane pochodzące od krajowych organów regulacyjnych dotyczące zmian opłat detalicznych i hurtowych za usługi połączeń głosowych, wiadomości SMS i transmisji danych w roamingu regulowanym, w tym opłat hurtowych stosowanych odpowiednio w zbilansowanym i niezbilansowanym ruchu w roamingu. BEREC gromadzi również dane dotyczące umów hurtowych, w których nie stosuje się maksymalnych opłat hurtowych za roaming określonych w art. 7, 9 i 12 oraz dane dotyczące wdrożenia środków umownych na poziomie hurtowym, mających na celu uniemożliwienie świadczenia usługi roamingu w sposób stały bądź niestandardowego lub niewłaściwego korzystania z hurtowego dostępu do usług roamingu do celów innych niż świadczenie usług roamingu regulowanego klientom dostawców usług roamingu w czasie okresowych podróży po terytorium Unii.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*